

בש"פ 4452/24 - אריאל קבט נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4452/24

כבוד השופט א' שטיין

לפני:

אריאל קבט
נ ג ד

העורר:

המשיבה:
מדינת ישראל
ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי
[נוסח משולב], התשמ"ב-1982, על החלטת
בית המשפט המ徇ז תל אביב-יפו (השופט ש'
מלמד) אשר ניתנה ביום 9.5.2024 בבע"ח
20913-03-24

בשם העורר:

עו"ד מיכל בלומנטל

בשם המשיבה:

החלטה

הערר

1. לפני ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ), על החלטתו של בית המשפט המ徇ז תל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) אשר ניתנה ביום 9.5.2024 בבע"ח 20913-03-24, ואשר במסגרת נדחתה בקשה העורר לקבלת מסמכים טיפוליים המתייחסים למצבה הנפשי של המתלוונת (להלן: "המסמכים הטיפוליים") בהליך המתנהל נגדו בגין עבירות מין בתפ"ח (מחוזי ת"א) 21192-07-23 (להלן: "ההליך העיקרי"). העורר טוען כי המסמכים הטיפוליים נחוצים להגנתו וxebקען כי אורה על גילויים.

הרקע לערר והליכים קודמים

2. כתוב האישום מיום 10.7.2023 שהוגש נגד העורר בהליך העיקרי מיחס לו איнос (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין או החוק"); מעשה סדوم בנסיבות איнос (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 347(ב) ו-345(א)(2) לחוק העונשין; מעשה

עמוד 1

מגונה בנסיבות אינוס (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 348(א)(2) ו-345(א)(2) לחוק העונשין; ניסיון למשה סדום בנסיבות אינוס - עבירה לפי סעיפים 347(ב) ו-345(א)(2) לחוק העונשין לצורך סעיף 25 לחוק; וכן גرم מעשה מגונה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 348(א)(2) ו-350 לחוק העונשין.

3. בכתב האישום נטען כי העורר כיהן מנכ"ל עמותה שמשרדיה מצויים בתל אביב-יפו (להלן: משרד) העמותה. כמו כן נטען כי עבר לחודש יולי 2019 נפגש העורר עם בני משפחתה של המתלוננת והציג את עצמו בפניהם, במרמה, כהպנט וכפסיכולוג העוסק במתן טיפולים נפשיים. בהסתמכם על מצג כוזב זה, הפנו בני משפחתה של המתלוננת למפגשי "טיפול" אצל העורר. העורר ניצל את האמון שננתנה בו המתלוננת וביצע בה, במסווה של טיפול, עבירות מין רבות וחמורות, אשר נמשכו עד חודש אוקטובר 2020. עבירות אלה בוצעו במסגרת המפגשים "הטיפולים" שקיים משרד העמותה ופעם אחת בדירת המתלוננת. בחלק מהmpegשים, המתלוננת התנגדה למעשים המוניים שביצע בה העורר. במקרים אחרים, היא לא התנגדה למעשים בהאמינה בנחיצותם לטיפול במצוקותיה הרגשית והנפשית - בהתאם למצג הuczob שהציג בפניה העורר.

4. במסגרת הליכי העיון בחומר החקירה, אשר התקיימו במסגרת של סעיף 74 לחס"פ, העורר קיבל לעיינו מסמכים שונים, מבלי שהتاאפשר לו לעיין במסמכים הטיפולים - למרות טענות כי מסמכים אלו עשויים להוועיל להגנתו. חלק מסמכים אלו הגיעו לידי המשטרה במסגרת חקירת הפרשה - זאת, אחרי שהמתלוננת חתמה על טופס ויתור על סודיות רפואי וסודיות טיפול (להלן, במאוחד: טופס הווס"ר) ואחריו שבית משפט השלים תל אביב-יפו הוציא לפניו צוים אשר הורו למוסדות רפואיים ולמטופלים שטיפלו במתלוננת להמציא למשטרת ישראל מידע רפואי וטיפול אוודותיה (כאמור בהחלטת השופט ע' יhb מיום 20.12.2020 ובהחלטת השופט א' אمسلم-גלבוע מיום 26.6.2022). העורר דרש אףו כי המסמכים הרפואיים שבידי המשטרה יועברו לעיינו. כמו כן דרש העורר כי בית המשפט המ徇ז יחייב את המדינה לדאוג לכך שככל גורמי הטיפול - רפואיים, עובדים סוציאליים ופסיכולוגים, אשר טיפולו במתלוננת - ימצאו לעיינו מסמכים נוספים הקשורים לטיפול הרפואי והנפשי שהעניקו לה (להלן: החומרים הננספים).

5. בהחלטתו מיום 9.5.2024 - היא ההחלטה מושא הערר - דחה בית המשפט המ徇ז (השופט שי מלמד) בקשה זו מטעמי חיסין. בתוך קר, דחה בית המשפט את טענת העורר כי חתימת המתלוננת על טופס הווס"ר במסגרת של חקירת המשטרה מהוות ויתור על החיסין והסכמה להסרתו. טענה זו נדחתה במספר טעמים. טעם אחד הוא האפקט המزنן על נפגעי עבירות מין, שימאנן לשתף פעולה עם המשטרה אם המידע הרפואי והטיפול אוודותיהם - רגש ופרטי ככל שהיא - יכולת לנאים ללא שום סיכון. טעם נוסף נעוץ בטופס הווס"ר גוף: בטופס זה, המתלוננת הסכימה לכך שהמשטרה תאוסף מסמכים רפואיים וטיפולים מסוימים במסגרת חקירת תלונתה - ולא מעבר לכך. אין בטופס זה שום ויתור ביחס למסמכים נוספים, ומילא אין בו שום הסכמה להסרת החסינות המוגנים בסעיפים 49, 50, 50א ו-50ב לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראות). כמו כן ציין

בית המשפט כי האופן בו מפרש העורר את טופס הווס"ר חותר תחת תכליתו של החוק, כשהכוונה, כפי הנראה, להוראות סעיף 13א לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 (להלן: חzn"ע); ובאופן כללי יותר, לחוק חסין ראיות (טיפול נפשי בהליכים פליליים שעניינים עבירות מין או עבירות אלימות חמורה במשפחה) (תיקוני חוקיקה), התשפ"ב-2022 (ס"ח התשפ"ב 1050) (להלן: חוק החסינות החדש), אשר מסדיר את עניינם של חסינות טיפולים המגנים על פרטיותם ועל רווחתם הנפשית של נפגעי עבירות מין וקרובנות אלימות במשפחה.

6. בית המשפט המחויז עיין במסמכים הטיפולים וקבע כי מסמכים אלו אינם רלבנטיים להגנה ומרביהם כלל אינם נוגעים לבריאות הנפש של המתלוונת. עוד קבע בית המשפט כי אין מקום לאפשר להגנה לעין בטופס הווס"ר, עליו חתמה המתלוונת, מאחר והדבר עלול לפגוע בפרטיותה. לבסוף, ציין בית המשפט כי אם העורר עומד על הצגת המסמכים הטיפולים בהליך העיקרי, עליו לפעול בהליך מתאים, שהכוונה לדריכים שהותוו בסעיף 108 לחסד"פ ובסעיף 50ב לפקודת הראיות.

7. מכאן העורר שלפני.

טענות הצדדים

8. העורר מבקש כי לבטל את ההחלטה מושא העורר ואורה על המצאת המסמכים הטיפולים והחומריים הנוספים לעיונו.

9. העורר טוען כי קבלת התמונה המלאה אודוט מצבה הנפשי של המתלוונת הינה חיונית להגנתו. לטענת העורר, מידע זה אמור, בין היתר, לאפשר לו להטמוד עם הטענה כי המתלוונת סובלת מפוסט-טריאומה כתוצאה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום. כמו כן טוען העורר כי מידע זה אמור לאפשר למונחה פסיכיאטרי מטעמו לערוך חוות-דעת אודות המתלוונת. העורר מוסיף וטעון כי זכות לעין במסמכים הטיפולים ובחומריים הנוספים מעוגנת בסעיף 74 לחסד"פ, כפי שפורש ויושם בבג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360 (2005) (להלן: בג"ץ בית משפט השלום), וכי בית המשפט המחויז שגה בקבעו כי על העורר לפעול בדרכים הקבועות בסעיף 108 לחסד"פ ובסעיף 50ב לפקודת הראיות. עוד טוען העורר כי בית המשפט המחויז אמרור היה לחיב את המדינה לאפשר לו לעין במסמכים הטיפולים ובחומריים הנוספים, שכן המתלוונת יתרה ויתור כללי על הסודות והחיסין כאשר חתמה על טופס הווס"ר. לחופין, טוען העורר כי בית המשפט חייב היה לאזין בין זכות המתלוונת לחיסין, על רקע טופס הווס"ר עליו חתמה, לבין זכותו לנוהל הגנה - איזון שMOVIL למסקנה כי יש לבקר את זכותו כנאשם להגנה מפני הרשות שווה. לבסוף, טוען העורר לזכותו לעין בטופס הווס"ר גופו, שדבריו רלבנטי להגנתו ואין מוגן על ידי חיסין.

10. מנגד, המדינה טוענת שהמסמכים הטיפולים ובחומריים הנוספים מוגנים על ידי הסדר תחיקתי מיוחד שבמרכזו זכויות נפגעים מעבירות מין: הסדר כולל את סעיף 13א לחzn"ע ואת חוק החסינות

החדש. לטענת המדינה, הסדר מיוחד זה מטיל על העורר את הנTEL לבקש מבית המשפט להורות על גלוים של המסמכים והחומריים המבוקשים ובמסגרת זו לשכנע את בית המשפט כי מדובר במידע חיוני להגנה או, למצער, במידע שחשיבותו לניהול ההגנה עולה על זכות המתלוונת לסתודיות. בהקשר זה, מפנה המדינה כאמור בסעיפים 50ב(ב)(1) ו-50ב(ב)(2) לפקודת הראיות.

דין והכרעה

11. לאחר ששלמתי את טענות הצדדים, הגיעו למסקנה כי דין העורר להידחות - זאת, מטעמים שונים מלאו שהועלו על ידי המדינה.

12. סעיף 74(ו) לחס"פ מצמצם את זכות העיון של הנאשם המעווגנת בסעיף-משנה (א), בקבעו כי אין בסעיף זה כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971". פרק ג' לפקודת הראיות עניינו ראיות חסויות, והוא מכיל בתוכו, בין היתר, את כל החסינונות מושא דיונו: חיסין רפואי-פסיכינט (סעיף 49 לפקודת הראיות); חיסין פסיכולוג-מטופל (סעיף 50 לפקודת הראיות); חיסין עובד סוציאלי (סעיף 50א לפקודת הראיות); וחיסין בעל מקצועם פליליים שענינים עבירת מי או עבירת אלימות חמורה במשפחה (סעיף 50ב לפקודת הראיות). בנוסף לאמור בסעיף 74(ו) לחס"פ, בא סעיף 78 לחוק וubahיר כי "הוראות סעיף 74 אינןחולות על חומר שא-גiliovo מותר או שגיליו אסור לפוי כל דין [...]. הווה אומר: נאשם אינו זכאי לעין בחומר חסוי בובאו למש את זכות העיון הכללית המקנית לו בסעיף 74(א) לחס"פ.

כדי לעין בחומר חסוי, נאשם נדרש לפעול להסרת החיסין בדרכים שנקבעו בפרק ג' לפקודת הראיות בעניינים של חסינות יחסיים - אלו שבית המשפט רשאי להסיר אם ראה שהצורך בבירור האמת באמצעות הראייה החסوية גובר על אינטרס הסודיות המוגן על ידי החיסין (ראו: ע"פ 687/96 גיל נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ג(3) 804, 811-812 (1999) (להלן: עניין גיל)). בהקשר זה חשוב לדיבך ולהדגש כי "בית המשפט" אשר מוסמך להסיר את החסינות היחסיים הנזכרים לעיל הוא אותו בית משפט שמנהן את ההליך העיקרי, ואליו מוגשת הראייה המוגנת על ידי החיסין (ראו: סעיפים 49(א), 50(א), 50ב(ב)(1) סיפה ו-50ב(ב)(4) לפקודת הראיות) - זאת, להבדיל מההסדרים המיוחדים שנקבעו ביחס לחיסין המגן על בטיחון המדינה ויחסיו חזק שלא ולחיסין המגן על טובת הציבור (ראו: סעיפים 44(א) סיפה ו-45(ג) לפקודת הראיות). בית המשפט שמנהן את ההליך העיקרי הוא, מן הסתם, המחייב הטוב ביותר בשאלת אם להסיר את החיסין ואם לאו, בהיותו מעוררת בפרטיו המחלוקת שמתבררות לפניו במסגרת ההליך העיקרי.

13. בהקשר זה, יש להבחין בין עצם קיומו של חיסין לבין העילה להסרתו. בגדיר הליך המתיקים לפי סעיף 74 לחס"פ, נאשם רשאי לטען שהחיסין המיוחס לחומר החקירה בהם הוא מבקש לעין אינו מתיקים מעיקרו; ואם כך יטען - בית המשפט שמנהן את ההליך בגדרו של סעיף 74 לחס"פ יהיה חייב

להכריע בטענה זו לכואן או לכואן. אולם, בהתקיים חיסיון, בדיקת העילה להסרתו לא תהא מסורה לבית המשפט שמנה את ההליך לפי סעיף 74 לחס"פ - זאת, לאחר שעצם קיומו של החיסיון שולל את זכות העיון, כמוזו בסעיפים 74(ו) ו-78 לחס"פ; ולאחר שההחלטה אם להסרת את החיסיון ואם לאו מסורה לבית המשפט שמנה את ההליך העיקרי, כאמור מעוררת בפרטיו של אותו הליך. במילים אחרות: לא הרי בדיקת החיסיון של חומר証據 לגביו הועלתה טענה חיסיון, כהרי הסרת חיסיון קיימן: סעיפים 74(ו) ו-78 לחס"פ אינם אוסרים על בדיקתן של טענות חיסיון במסגרת הליכי העיון המתקיים בגדרו של סעיף 74 לחוק. האפשרות לכך בדיקה זו כדי למנוע הקמת חסינונות בהבל-פה הינה הכרחית לאכיפתה של זכות העיון הננתונה לנאשם (ראו והשוו: [בש"פ 13/8252 מדינת ישראל נ' שיינר, פ"ד סו\(3\) 442, פסקה 16 להחלטת השופט י' עמית \(2014\)](#) (להלן: עניין שיינר)).

14. מיסיבה זו, למorate שהפסיקה בעניין שבו עסקינו לא תמיד שמרה על אחידות (ראו: עניין גיל, בעמ' 811-812; עניין שיינר, [בפסקאות 13-21 להחלטה](#); וכן יצחק עמיות חסינונות ואינטרסים מוגנים: הלि�כו גילי ועין במשפט האזרחי והפלילי 279-276 (2021)), היא סימנה זה מכבר את דרך המלך: הגשת בקשה לקבלת צו בדבר הבאת החומרים החסויים לביית המשפט שמנה את ההליך העיקרי. כאמור בסעיף 108 לחס"פ, אשר קובע כי "בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין [...] לוציא על עד שהזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותן מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו" (ראו: עניין שיינר, [בפסקה 20 להחלטה](#)). אותו בית משפט, בבואה להכריע בבקשת הצו, יוכל לדון ולהכריע בהסרת החיסיון במסגרת של שיקול הדעת שניית לו בסעיפים 49(א) סיפה, 50(א)(א) סיפה, 50(ב)(1) סיפה לפקודת הראיות (لتמייה עדכנית בעמדה זו, ראו: [בש"פ 23/7170 ויטחוביץ נ' מדינת ישראל, פסקאות 4-6 להחלטת השופט י' עמית \(10.12.2023\)](#)).

15. ככלים אלו חלים על כל מידע חסוי באשר הוא - וזאת, גם כאשר המידע נאסף על ידי המשטרה ונמצא בחזקתה. חיסיון גובר על זכות העיון של הנאשם. כאשר קיימת אפשרות להסרת את החיסיון, ההחלטה אם להסירו ואם לאו מסורה לבית המשפט אשר זו בהליך העיקרי ושמע ראיות, כאמור בסעיף 108 לחס"פ.

16. אשר על כן, בדיון קבוע בבית המשפט המחויז כי אם העורר מעוניין בהציג המסמכים הטיפוליים אשר נאספו על ידי המשטרה, עליו לפעול לפי המתווה הקבוע בסעיף 108 לחס"פ ובמסגרת זו לבקש את הסרת החיסיון מבית המשפט שמנה את ההליך העיקרי. טענה העורר כי המתלוונת יתרה על החיסיון כאשר חתמה על טופס הווס"ר לבקשת המשטרה - לאו טענה היא. יותר על חיסיון שנעשה אל-מול חוקרי המשטרה ניתן בכפיות להגנה על החיסיון בגבולותיו הוא, כאמור בסעיף 50(ב)(2) לפקודת הראיות. סעיף זה קובע מפורשות כי אף במקרים בהם הראיות החסויות גלו בתחום חקירות העבירה, בין היתר, על סמך יותר נפגעת העבירה על החיסיון - עם הגשת כתוב האישום ייחזור ויעמוד החיסיון על כנו (כפי שהוגדר מלכתחילה כחיסיון יחסי).

זאת ועוד: בעל חיסון מוותר עליו רק כאשר הוא מסכים, במפורש או מכללא, לגילוי המידע החסוי ולהציגו בבית משפט - מצב דברים השונה בתכלית מהמצב שבו קא עסקינו, בו מדובר בגילוי מידע חסוי במסגרת של חקירת משטרה כאשר הגליוי גופו מוגן על ידי חיסון (ראו: סעיף 13א(ג)(3)-(4)

לחני"ע; כמו כן, ראו והשו: יניב ואקי, דיני ראיות - כרך ג' 1774 (2021) (ויתור על חיסון טיפולי

משתכלל רק כאשר בעל החיסון מודע והסכים לויתרו); ZTZT, RONALD J. ALLEN, DAVID S. SCHWARTZ, MICHAEL S. PARDO & ALEX STEIN, AN ANALYTICAL APPROACH TO EVIDENCE 832 (7th ed.

2022) ("Voluntary disclosure of a confidential communication in the context of another privileged communication will not result in waiver" באמוריו את אשר אמרתי, איני שולל מראש את האפשרות שטופס הווס"ר "ימצא רלבנטי" כシיקול - שיקול אחדumni רבים - להסרת החיסון על ידי בית המשפט שמנה את ההליך העיקרי.

17. באשר לחומרים הננספים - אלו שאינם בידי המדינה - כפי שהובחר על ידי השופט י' עמידה בעניין שיינר,

"נקודות המוצא לדין צריכה להיות טכנית: אם החומר נמצא בידי התביעה יכול סעיף 74 לחסד"פ, ואם החומר אינו בידי התביעה יש להעדיף את סעיף 108 לחסד"פ. עם זאת, אין מדובר בכלל בלתי עברי, ויתכן גם בדיקה מהותית של החומר המבוקש במסגרת דין לפי סעיף 74 לחסד"פ, על מנת לבחון אם מדובר בחומר שנמצא בלבית המחלוקת ואם החומר צריך היה להיות בשליטתה של התביעה" (ראו שם, בפסקה 21 להחלטה).

18. החלטת השופט י' עמידה בעניין שיינר ניתנה לפני תיקון מס' 75 לחסד"פ, אשר נעשה בשנת 2016 ואשר צמצם את ההגדירה של "חומר証據" ל"חומר שנאוסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע" (ראו: סעיף 74(א)(1) לחסד"פ וכן בש"פ 1378/2020 זgori נ' מדינת ישראל, פסקאות 17-18 להחלטתי (7.4.2020) (להלן: עניין זgori)). תיקון זה שולל את ההגדירה הרחבה של "חומר証據" - כולל מסמכים שהרשות החוקרת יכולה להשיג, אף שלא עשתה כן - אשר אומצאה על ידי בית משפט זה בגב"ז בית משפט השלום. להגדירה רחבה זו של "חומר証據" אין עוד מקום. "חומר証據" לגבי יש לנאים זכות עיון לפי סעיף 74(א) לחסד"פ הוא חומר שנמצא בידי המשטרת או רשות החוקרת אחרת, לרבות השלמות証據 שנעשו ביוזמת הפרקליטות (ראו: עניין זgori, בפסקאות 17-18 ו-22-24 להחלטה). נאשם שנזקק בהגנתו למסמכים נוספים - אלו שאינם מצויים בידי הרשות החוקרת - צריך לעתור לבית המשפט שמנה את ההליך העיקרי לקבלת הצו המתאים לפי סעיף 108 לחסד"פ (ראו: עניין זgori, בפסקאות 17-18 להחלטה).

19. העורר אינו משלים עם תוצאה זו וمبקשני לחזור ולאמצן הגדירה רחבה של "חומר証據" על מנת להבטיח לו הליך הוגן. זאת לא אוכל, וממילא לא ארצה, לעשות. המחוקק הגדי "חומר証據", בו זכאי הנאים לעיון, כפי שהגדיר, ודברו מחייבנו. זאת ועוד: בעניין זgori, הזדמן לי להסביר את מעלהותיה של הבדיקה בין גלווי-ועיון "סיטוני", אשר בא בגדרו של סעיף 74 לחסד"פ, לבין גלווי-وعיון

"קמעוני" במסגרתו של סעיף 108 לחוק. הדברים שאמרתי שם יפים גם לעניינו-שלנו:

"זכות העיון הסייעית תינתן לנאשם רק במצב של "ברוי", ולא במצב של "שמעא" [...] לא עליה בידי הנאשם להרים את הנintel שמוTEL עלייו, יתרה מכך נא וידרוש את הצגתם של פרטיהם כאלה או אחרים מהחומר המבוקש במסגרת "הקמעונאות" אשר נקבעה בסעיף 108 לחס"פ ובסעיף 1 לפקוודת הריאות - זאת, לאחר שיראה לבית המשפט אשר דין בעניינו את נחיצותו הספציפית של החומר המבוקש להגנתו.

lgisha zo yesh shlosha yitronot ul pni kol gisha apshrit achrat, zraha yotar ao rchba yoter. Rashiit, gisha zo uosha sder vhabniah shel shikol hadat shiyofot bgadra shel doktrinat galio. Shnit, gisha zo mazurah at halot hahebbraitit shel teuviot asher yicol shtipolna behchlutot hashoftim bogen da. Rchbat yotar shel hikuf galio hisiyofni bgadro shel Sif 74 lo chs"p ulolah lehilot manozlat l'reua ul idy "masevot dig" matum naashim - דבר אשר עלול לפגוע ביעילות ההליך הפלילי ובמקרים קצה, אף לגרום לעיוות דין מהותי. Ma'ad, halut hashofet ci chomer klesho shidno lehiclel galio hisiyofni asher nusa'a b'masgerto shel Sif 74 lo chs"p, la yigola lanashem, ainna pogut behginuto shel hilek hplili machor shlanashim umadat udin hzot "kmeunah" l'drosh et zegot hahebor craya mkocho shel Sif 108 lo chs"p. hanashem, cmobon, tamid ya'a meunin le'in b'homer machuz lcotali b'itet hashofet b'trum yizigo b'pni hamotab shon beuniyo. B'rav, hevoda shehanashem na'atz leshak meshak galio, shbmastgerto hahebor mogash craya venskal ul idy b'itet hashofet b'hcrutat din b'matra la'geu l'hakr ha'amta, ainna mururah at yosodotio shel hilek hogon; cpi shnigbu za mcbber, hilek plili hogon mkocon al b'iror ha'amta "aino [...]" meshak ashukoi" (ע"פ 1/48) siloster ba' hio'uz hashofti l'mashlat israel, P'd A 5, 18 (1948)). Shlishit, af b'zat ain hakel ras: gisha sha'otya ani mtsi' laamz ngzot milotio shel Sif 74 lo chs"p vomehach shivin libin ha'amor basif 108 lo chs"p. aimotsa shel gisha zo yikim afao at dabur ha'mukkak namna, cpi shano mtsuim le'shot tamid" (rao: unin zgori, b'peskot 13-14 l'hchlta).

20. Basher l'topsh hoss'er shehuor drsh at galio - gam b'ichs alio yish l'lechet b'msalol ha'kbuu basif 108 lo chs"p, shuniyu "galio kmeunai" cagadrotu behchluti beuniin zgori. Achri shidunoi ci hetuna b'dabar chisyon tipoli lpi Sif 50b l'fko'ot ha'ri'ot houla'at gam b'negu la'amor b'topsh hoss'er gofo, vci b'tuna zo yish lacora mesh - tzo'ah zo hina matbukhet malih.

21. Batuk cr, ain b'di l'kbel at tuna madina ha'mukkot l'sgor at m'salol shel Sif 108 lo chs"p b'pni huor naashim achrim smatzbm domha lmatzbo. Letuna madina, hilek ha'kon can hoa b'ksha yisra'ela l'hsrat ha'chisyon, otteh yish lagish l'itet hashofet shmanhal at hilek ha'ikri lpi Sif 50b(b)(4) l'fko'ot ha'ri'ot. Ami sbar shbekashat ha'zo bgadro shel Sif 108 lo chs"p koudmat lagashat ha'bka.

להסרת החיסיון. בקשה הצו לפי סעיף 108 לחסד"פ יוצרת מסגרת דיןונית להעלאתה ולביקתה של כל טענה בדבר חיסיון ולהחלטה אם להסיר את החיסיון ואם לאו, כאשר מדובר בחיסיון ייחסי. בגין מסגרת כאמור ובאיין דרישת פורמלית להצגתה של ראייה, חסינונה של ראייה כלל איינו עומד על הפרק. רק אחרי שהראייה נדרשה בדיון, ניתן להתנגד לגילויו ולהציגה במשפט מטעמי חיסיון. כמו כן, ניתן יהיה להתנגד להצגת הראייה בשל היותה בלתי רלבנטית או בלתי קבילה; ואם יתרברר כי הראייה אכן אינה קבילה או אינה רלבנטית מסיבה צאת או אחרת, הראייה תיפסל מבלי שהיא צריכה לדון בחיסיון (ראו: סעיף 1 לפקודת הראיות).

22. סוף דבר: העורר רשאי לבקש את גילויים ואת הצגתם של המסמכים הטיפוליים, של טופס הווס"ר ושל החומרים הננספים במסגרתו של הליך לפי סעיף 108 לחסד"פ. ככל שתוגש בקשה כאמור, יבדק עניין החיסיון ותידון האפשרות להסירו. בכפוף כאמור, העරר נדחה.

ניתנה היום, י"א בסיוון התשפ"ד (17.6.2024).

שפט